

POLYBII HISTORIAE

VOL. IV · LIBRI XX-XXXIX · FRAGMENTA

EDITIONEM A LYDOVICO DINDORFIO CVRATAM
RETRACTAVIT

THEODORVS BVETTNER-WOBST

EDITIO STEREOTYPA EDITIONIS
PRIORIS (MCMIV)

STVTGARDIAE IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI MCMLXVII

UNIVERSITÀ DEGLI STUDI DI ROMA
FACOLTÀ DI MAGISTERO
ISTITUTO DI LINGVA E LITT. LATINA

*ανταυθεν Worten zu: τήρησι, τὰκόλουθα, τέλλια, τὰλλό-
τητα, τὰναγκαία, τὰνθρόωπινα, τὰπό; τὰτά; τὰσεί, τὰκέλευσις,
τὰκέλευσις, τὰναντία, τὰπί, τὰπέφυα, τὰπίπλα, τὰπέφυα, τὰπι-
ζώγια¹⁾; ἐπὶ θέσει. § 8. Zitiert Polybios aus anderen
Autoren oder führt er Urkunden wörtlich an, so weicht er
bezw. von diesen Gesetzen ab.*

Ceterum quod in eo libello, quem de codice Peiresciano composimus, p. 350 s. demonstravimus toto in eo libro manu scripto bis quidem accidisse, ut post alterum excerptum parvum errore poneretur ecloga quaedam parva, quae ante id erat exarata, nunquam tamen esse factum, ut excerpta ordine librorum neglecto confuse ac permixte collocarentur, quodque in eclogis de legationibus eadem diligentia servatus esse videtur fragmentorum ordo, nos in ordinandis Polybii eclogis secuti ea quae post Nissenum Metzungius alii viri docti enarraverunt, primum quidem sedulo operam dedimus, ne fragmentorum series in codice servata ullo modo turbaretur. Deinde quibus ratiocinationibus adducti fragmentorum constituerimus talem ordinem, qualis est in nostra editione, de libro XXI. in Philologi volumine a. 1900, 560 ss., de libris XXII. et XXIV. in programmatae gymnasii Cruciani Dresdensis a. 1901 exposuimus, de ceteris vero libris ea conferantur, quae, quae in annotatione critica quamvis brevissime tamen satis dilucide, nisi fallor, videntur esse adiecta.

Restat, ut addamus, qua ratione editionem nostram curaverimus. Ea verba, quae e contextu videntur esse eicienda, a ceteris quadratis uncis [ ] secernuntur, ea quae coniectura addita sunt, lunatis uncis ( ) includuntur.²⁾ Ceterum, ne ulla maneat dubitatio, quae verba sint Polybii, quae epitomatoris, nos sicut in prioribus volumini-

1) τὰπέφυα Dindorfii emendatione (v. ad 84, 2, 10) Polybio recte est redditum.

2) Si in indicibus qua forma lunatis uncis includitur, in- tallegi volumus eam a Polybio modo adhiberi, modo omitti; velut quod in pag. 60 legitur (δ) Βάρκες, inde apparet Barcae nomini a Polybio articulum modo addi, modo non addi.

bus, ea quae eclogarii auctoritati tribuenda esse videntur, aliis typis curamus describenda. Denique vñ ἐπελευστικόν, quod dicunt grammatici, secundum auctoritatem codicum optimorum multis locis retinemus etiam ante consonan- tes, quod constat Polybium quidem regulam illam gram- maticorum nostrorum tritissimam non sequi, etsi in exitu enuntiationi adhibet illud vñ, si insequentis principium fuit vocalis vel diphthongus (v. I, 5, 5; 11, 1, 1; 14, 5 et 9; 16, 11; 19, 3; 21, 9 et 11; 22, 7; 26, 7 (corr. Di) et 12; 30, 2; 34, 5; 35, 5; 37, 3 et 9; 52, 3; 58, 1; 61, 4; 62, 4; 65, 9; 67, 5; 70, 3; 82, 5; 87, 1. 2, 7, 3; 16, 9; 17, 8; 31, 3; 35, 8; 39, 8; 47, 11; 56, 15; 60, 1; 65, 10 cet.).¹⁾ Codicum compendiis utimur his:

M Vaticanus 73 palimpsestus saeculi X/XI. a Maio inde a VI. libro (v. infra sub *Ma*), ab Heysio inde ab initio (v. infra sub *Hey*) editus, meum in usum com- paratus a Boissevainio (v. infra sub *Bo*). Cf. praef. cap. III.

P Peirescianus, nunc Turonensis 980, membranaceus saeculi XI. a Valesio (v. infra sub *Va*) inde a VI. libro editus, in usum Hultschii a Wollenbergio cum editione Didotiana collatus; ipse eum anno 1893 comparavi. Cf. praef. cap. II.

T Parisinus suppl. Gr. 607, cuius media pars, qua excerpta περί στρατηγημάτων continentur, X. saeculo videtur esse exarata. Wescher eum contulit (v. ad 21, 27, 1).

Y codices, quibus excerpta Constantiniana continentur περί πρόσθεν ἐθ'ὄν προς Πομπόλου (cf. praef. cap. I), vel omnes vel complures.²⁾

1) Itaque 24, 7, 6 s. ἐπελευστικόν. ὄν recte correxit Valesius in ἐπελευστικόν. ὄν.

2) Quotiescumque igitur sola nota apposita est Y, patet omnibus in codicibus hanc scripturam esse exaratam; sed cum praeterea sit addita lectio unius codicis, constat scripturam priore loco allatam omnibus in codicibus exstare excepto eo, cuius lectio tum discrete est addita. Itaque si in annotatione inveneris αἰτίων Y αἰτίων O, est in propatulo αἰτίων in XU esse scriptum, αἰτίων in O.

Ur Ex libris Polybii Megalopolitani selecta de legationibus . . . Ex bibliotheca Fulvi Ursini Antverpiae 1582. (Numeri Romani additi excerptorum numeros, numeri Arabici adiecti paginas significant. *Ur* not. adiectis numeris Arabicis significat Ursini notas in Polybium.) Cf. praef. cap. I 2.

Ca Polybii . . . historiarum libri qui supersunt. Isaacus Casaubonus emendavit. Parisiis 1609. (Numeri Arabici additi paginas significant.) Cf. praef. cap. I 3.

Va Polybii . . . excerpta ex collectaneis Constantini Augusti Porphyrogenetae Henricus Valesius . . . edidit cet. Parisiis 1634. (Numeri Arabici additi significant paginas; *Va* ann. adiectis numeris Arabicis spectat ad Valesii annotationes in collectanea Constantini Porphyrogenetae cet. editioni affixas.) Cf. praef. cap. II.

Gro Polybii . . . historiarum libri. Iacobus Gronovius recensuit. Amstelodami 1670.

Gro^m Gronovii annotationes margini editionis ascriptae, quas a Davide Rubnkenio ex bibliotheca publica universitatis Lugdunensis Batavae Schweighaeuser (v. vol. I, XXIII ss.) accepit et ad suam adhibuit editionem.

Ernestus Polybii . . . Historiarum quae supersunt cet. Praefationem et glossarium Polybianum adiunxit Io. Augustus Ernesti. Lipsiae 1763/4.

Rei Ioannis Iacobi Reiske animadversionum ad Graecos auctores vol. IV, quo Polybii reliquiae pertractantur. Lipsiae 1763. (Numeri Arabici additi significant paginas.)

parantibus formas simillimas, quas citamus, restitutam esse codicum scripturam *παρωξένας*. Praeterea addendum esse videtur voculam *vulgo* a nobis in annotatione critica haud raro afferri, quae quomodo sit accipienda, ex ceteris verbis appositis intellegi potest. Velut quod infra adicimus p. 186, 18 *μακροδυνας* (Y) ante *Rei* 678 *Sch. μακροδυνας Ur vulgo*, patet *μακροδυνας* inde ab Ursino in editionibus Casauboni, Gronovii, Ernesti inveniri, Schweighaeuserum vero astipulatum Reiskii emendationi, quam codicum consensu comprobari nunc in propositulo est, *Μακροδυνας* revocasse.

Sch Polybii Megalopolitani historiarum quidquid superest. Recensuit . . . Iohannes Schweighaeuser. Lipsiae 1789—1795.

Ma Scriptorum veterum nova collectio e Vaticanis codicibus edita ab Angelo Maio. Tomus II. Romae 1827.

Ge Polybii historiarum excerpta Vaticana in titulo de sententia recensuit Iacobus Geel. Lugd. Batav. 1829.

Lu Polybii et Appiani historiarum excerpta Vaticana . . . recognita ab Iohanne Friderico Lucht. Altonae 1830.

Didotiana *Πολύβιου καὶ Ἀππιανῶν τὰ σελήματα*. Polybii et Appiani quae supersunt cet. Paris. editore Ambrosio Firmin Didot 1839.¹⁾

Ben De hiatu in oratoribus Atticis et historicis Graecis . . . disputavit G. E. Benseler. Fribergae 1841.

Be Polybii ex recognitione Immanuelis Bekkeri. Berolini 1844.¹⁾

Hey Polybii historiarum excerpta gnomica in palimpsesto Vaticano LXXIII Aug. Maii curis resignata retractavit Theodorus Heyse. Berolini 1846.²⁾

Na Polybiana scripsit S. A. Naber Mnemos. VI (1857). (Numeri Arabici additi paginas significant.)

Ni *Kritische Untersuchungen über die Quellen der vierten und fünften Dekade des Livius von Heinrich Nissen*. Berolini 1863. (Numeri Arabici additi significant paginas.)

1) Non videtur esse praetereundum aliquot locis Bekkeri nomen in annotatione critica afferi, etsi in editione Didotiana quinque annis ante Bekkeri in lucem emissa eadem emendationes iam sint receptae. Quocirca Bekkeri nomine deleta Didotiana nominanda est locis his: p. 127, 22 *Τίτος Παλμεριος Sch.*, corr. Didotiana, p. 130, 14 *τίτῳ σπαρτιάδῃ Rei* 677 (accant. corr. Didotiana), p. 130, 15 *περὶ σπυρακίην* O Didotiana, p. 130, 19, 131, 2 *τίτῳ Y* Didotiana, p. 133, 1 *τίτῳ Y* Didotiana, p. 139, 16 *ἐκασταστῶν P.* corr. Didotiana, p. 151, 20 *συρρακίῳ* ecc. O Didotiana, p. 154, 2 *ἐκασταστῶν Y*, corr. *Sch* lex. 651 Didotiana, p. 164, 9 *συρρακίῳ Y* (?) Didotiana.

2) Nonnulla Heysius retractavit in Zimmermanni annalibus (*Zeitschr. f. d. Alt.-Wiss.* 1847, 327).

Di Polybii historia. Edidit Ludovicus Dindorfius. Lipsiae 1866. Volumen III. prodiit 1867, IV. 1868. (Si adiecti sunt numeri Romani cum Arabicis coniuncti, velut I 66, praefationes voluminum singulorum significantur.)

Me De Polybii librorum XXX—XXXIII fragmentis ordine collocandis. Diss. inaug., quam scripsit Augustus Metzger. Marburg. Catt. 1871.

Hu Polybii historiae. Edidit Fridericus Hultschius. Berlini. Volumen I^o. prodiit 1888, II°. 1892, III. 1870, IV. 1872. (Si adiectum est qu. I vel qu. II, intelleguntur quaestiones Polybianae *Programm des Gymnasiums zu Zwickau* 1859 vel *Quaestiones Polybianae Programm des Gymnasiums der Kreuzschule zu Dresden* 1869.)

Stei De Polybii olympiadium ratione et oeconomia. Diss. inaug. Viadrin., quam scripsit Hermannus Steigermann. Suidniciae 1885. (Numeri Arabici additi paginas significant.)

Hu *E.Z. Die eräthelnden Zeitformen bei Polybios von Friedrich Hultsch* (*Abh. d. Kön. Sächs. Gesellsch. d. Wissensch.* XIII (1891), 1—210, XIII (1892) 347—467, XIV (1893), 1—100).

Bo ea quae ex codice Vaticano M descripsit et mecum anno 1902 communicavit Ursulus Philippus Boissavianus.

BW editoris coniecturae. (Si adiecti sunt numeri Romani cum Arabicis coniuncti, velut I 66, IV cap. I, 2, paginae vel capita praefationum vel primi vel secundi vel quarti tomi intelleguntur.)

BW *Beitr.: Beiträge zu Polybios von Theodor Büttner-Wobst. Jahrbuch der Kreuzschule zu Dresden* 1901. (Numeri Arabici additi paginas significant.)

Ceterum uti sumus Athenaei editione Kaibeliana, Diodori Dindorfiana, Suidae Bernhardiana.

Indices compositurus novos adhibitis tamen iis, quae Schweighauser et Hultschius summa cum diligentia in

unum contulerunt; praeterea conspectum Polybii historiarum, in quo Olympiadium anni ad Varronianam et nostram aeram referuntur, addidimus.

Denique FRANCISCUS POLANDIUS, vir amicissimus, ut in prioribus edendis voluminibus me adiuvit in perlegendis plagulis, quae erant typis modo expressae, ac multa errata typographica, quae me fugerant, curavit tollenda, ita hoc quoque in tomo multa menda, quae operarum culpa irreperant, pro sua oculorum acie insigni indagavit et expulit.

Scribebam Dresdae mense Ianuario a. MCMIV.

τῶν τὴν Φοινίκην κατεχόντων καὶ παρὰ τῶν ἐκπεπτω-
2 κόντων καὶ ποιησαμένων λόγους κατὰ πρόσωπον, ἔδωκεν
ἀπόκρισιν αὐτοῖς ἢ σύγκλητος ὅτι δώσει περὶ τούτων
ἐντολὰς τοῖς ἀποστελλομένοις πρεσβευταῖς εἰς τὴν
'Ιλλυρία μετὰ Γαῖου Μαρκίου.

II. PRUSIAE BELLUM CUM ATTALO.

15 [27]⁽⁸⁵⁾ Ὅτι Προυσία μετὰ τὸ νικῆσαι τὸν Ἄτταλον
μετὰ τὸ παρελθεῖν πρὸς τὸ Πέργαμον παρα-
1284] σκευασάμενος θυσίαν πολυτελεῖ προσήργε πρὸς
2 τὸ τέμενος τ' Ἀσκληπιοῦ, καὶ βουδνησίης καὶ καλ-
3 λιερήσας τότε μὲν ἐπαγγέλλεν εἰς τὴν παρεμβολήν,
Νικηφόρον τοὺς τε νεὸς ἔκταντας διέφθευε καὶ τὰ
τεμένη τῶν θεῶν, ἐσύλησε δὲ καὶ τοὺς ἀνδριάντας καὶ
4 τὰ λίθινα τῶν ἀγαμάτων. τὸ δὲ τελευταῖον καὶ τὸ 15
τ' Ἀσκληπιοῦ βαστάσας ἔγαλμα, περικτιῶς ὑπὸ Φυρο-
5 μάχου κατεσκευασμένον, ἀπήνεγκεν ὡς αὐτόν, ᾧ τῇ
πρότερον ἡμέρᾳ κατασπένδον ἐβουδνῆται καὶ κατήνετο,
δεόμενος, ὅπερ εἰκόσ, ἕλεον αὐτῷ γενέσθαι καὶ εὐμενῆ

3 δῶσι. O 4 πρεσβευταῖς Y^a ante Ur, πρεσβευτας (s. acc.)
U* 6 μάχου Y, corr. Ur 7—380, 9 P 298^r—296^a exUr,
Va 169, Suid.: Προυσίας ὁ βασιλεὺς οὗτος μετὰ κτλ.; v. Diod.
31, 85, App. Mithrid. 3, Me 208., 28 s., 32 8 μετά] καὶ Sch
e Suidae libris deterioribus 10 ἀσκληπιοῦ P Va vulgo, τοῦ
Ἀσκληπιοῦ Suid. Sol., Didotiana, Di 11 sicut P Suid. H^a, ἐπὶ
Va vulgo 13 νικηφόρον P, corr. Va e Suida et Diod. νεήσας
P, corr. Va e Suida 14 δὲ om. Suid. 15 λίθινα P, corr.
Va e Suida 16 τοῦ ἀσκληπιοῦ ἔγαλμα βαστάσας P, τοῦ
Ἀσκληπιοῦ βαστάσας ἔγαλμα Suid., corr. Ben 302 B W φοιλο-
μάχου P (Suid.), corr. Va e Diod. 17 αὐτόν P Suid., corr.
Be 19 ἕλεον P, corr. Va e Suida αὐτόν P Suid., corr.
Be καὶ εὐμενῆ] v. B W Fleckeis. annal. 1889, 680

κατὰ πάντα τρόπον. ἐγὼ δὲ τὰς τοιαύτας διαθέσεις 6
καὶ πρότερον εἰρηκὰ πον, περὶ Φιλίππου ποιούμενος
τὸν λόγον, μανικῆς. τὸ γὰρ ἄμα μὲν θύειν καὶ διὰ 7
τούτων ἐξιλιάσκεσθαι τὸ θεῖον, προσκυνουῦντα καὶ
8 λιπαροῦντα τὰς τραπέζας καὶ τοὺς βωμοὺς ἐξάλλως,
ὅπερ ὁ Προυσίας εἴθιστο ποιεῖν γουρυπετῶν καὶ γουρι-
9 κζόμενος, ἅμα δὲ ταῦτα καὶ λυμαινέσθαι καὶ διὰ τῆς 8
τούτων καταφθορᾶς τὴν εἰς τὸ θεῖον ὕβριν διατίθε-
σθαι, πῶς οὐκ ἂν εἰποι τις εἶναι θυμοῦ λυττώματος
10 ἔργα καὶ ψυχῆς ἐξεστηγνίας τῶν λογισμῶν; ὁ καὶ τότε 9
συνέβαινε γίνεσθαι περὶ τὸν Προυσίαν. ἀνδρὸς [1108
μὲν γὰρ (ἔργον) οὐδὲν ἐπιτελεσάμενος κατὰ τὰς προσ-
βολάς, ἀγεννῆς δὲ καὶ γυναικοθύμως χειρίσας καὶ τὰ
πρὸς θεοὺς καὶ τὰ πρὸς ἀνθρώπους μετήργε τὸ στρα-
15 τευμα πρὸς Ἐλαίαν· καὶ καταπειράσας τῆς Ἐλαίας καὶ 10
τινας προσβολὰς ποιησάμενος, οὐδὲν δὲ πράττειν θυνά-
μενος διὰ τὸ Σάσανδρον τὸν τοῦ βασιλέως σύντροφον
εἰσεληλυθότα μετὰ στρατιωτῶν εἰργειν αὐτοῦ τὰς ἐπι-
1285]βολάς, ἀπῆγεν ἐπὶ Θουατείρων. κατὰ δὲ τὴν ἐπὶ— 11
20 οδὸν τὸ τῆς Ἀφρέμιδος ἱερὸν τῆς ἐν Ἱερῶ κάμη μετὰ

1 ἐγὼ—3 μανικῆς] αἱ δὲ τοιαῦται διαθέσεις μανικαί
Suid. 3 μανικῆς. τὸ γὰρ om. P, add. Gro e Suida
3 τὸ γὰρ—10 λογισμῶν: Suid. v. ἐξάλλως 3 τὸ γὰρ—5 βο-
μὸς ἐξάλλως καὶ πάλιν ταῦτα διαφθεῖσιν, μανικῆς ἔστιν: Suid.
v. ἐξάλλως 3 μέν] τε Suid. v. ἐξάλλως 3, 4 διὰ τούτων
om. Suid. tribus locis supra citatis 4 προσκυνουῦντα καὶ
om. Suid. v. ἐξάλλως 5 τὰς τραπέζας καὶ om. Suid. tribus
locis supra citatis 6 ὅπερ εἴωθε Προυσίας (Προυσίας ὁ
βασιλεὺς Suid. v. ἐξάλλως) ποιεῖν Suid. v. Προυσίας et v.
ἐξάλλως 7 καὶ prius om. Suid. v. ἐξάλλως λυμαινέσθαι P,
corr. Va e Suida 8 ἐς Suid. v. ἐξάλλως 9 πῶς—θυμοῦ
om. Suid. v. ἐξάλλως εἶναι om. Suid. v. Προυσίας 10 λο-
γισμῶν: des. Suid. v. Προυσίας 12 ἔργον add. Va, ἔξιν
coni. H^a 15 ἐλαίαν—ἐλάσα (s. spir.) P, corr. Va

12 βίας ἐσύλησεν. ὁμοίως καὶ τὸ τοῦ Κυνείου Ἀπλόωνος
τέμενος τὸ περὶ Τῆμιον οὐ μόνον ἐσύλησεν, ἀλλὰ καὶ
13 τῷ πυρὶ διέφθειρεν. καὶ ταῦτα διατραφέμενος ἐπαγγέλλει
εἰς τὴν οἰκίαν, οὐ μόνον τοῖς ἀνθρώποις ἀλλὰ καὶ
14 τοῖς θεοῖς πεπολημῆας. ἐταλαιπώρησε δὲ καὶ τὸ πε-
ξικὸν στρατεύμα τῷ Προυσίᾳ κατὰ τὴν ἐκείνου ἐπὶ
15 τε τοῦ λιμοῦ καὶ τῆς δυσεντερίδας, ὥστε παρὰ πόδας
ἐκ θεοπέμπτου δοκεῖν ἀπηγησθαι μῆνιν αὐτῷ διὰ ταύ-
16 (28) τας τὰς αἰτίας * * * —

(28) "Ὅτι Ἄτταλος ἠτηθεὶς παρὰ Προυσίῳ, προ-
10 χειρισάμενος Ἀθήναιον τὸν ἀδελφὸν ἐξεπέστειλε
μετὰ τῶν περὶ τὸν Πόπλιον, διασφιζόντα τῆ συνκλήτῃ
2 τὸ γεγονός. οἱ γὰρ ἐν τῇ Ρώμῃ, τοῦ μὲν Ἄνδρονίκου
παραγενομένου καὶ διασφουόντος τὰ περὶ τὴν πρώτην
3 ἔφοδον τῶν πολεμίων, οὐ προσείχον, ἀλλ' ὑπενούον τὸν
"Ἄτταλον βουλόμενον αὐτὸν ἐπιβαλεῖν τῷ Προυσίᾳ τὰς
4 χεῖρας προφάσεις προκατασκευάζεσθαι καὶ προκατα-
λαμβάνειν διαβολαῖς. ἅμα δὲ τοῦ τε Νικομήδους καὶ

1 κινίου P, corr. Di. Κυνείου Ἀπλόωνος] v. Ben 802
2 τοῦ P, corr. Di. τεμνόν| P, corr. Va 4 οἰκίαν P. Rei
768 Ernestus, οἰκίαν Va Gro 6 ἐταλαιπώρησε| P, corr. Va
περὶ Di 8 θεοπέμπτου Τουπίου opusc. crit. Lips. 1781,
264, φέων του Rei 768 9 * * *] Addenda
esse videntur Diodori verba e Polybio hausta haec: "παρα-
πλήσιον δὲ τὴ συνέβη καὶ περὶ τὴν ναυτικὴν δύναμιν. τοῦ
γὰρ στόλου χεῖμῶνι παραλόγῳ περιπέοντος ἐν τῇ Προποντίδι
ἀνέβη τῶν νεῶν πολλὰς μὲν αὐτοῖς τοῖς ἀνθρώποις ἐπὶ τῆς
Φαλαγγὸς καταποθήναι, τινὲς δὲ πρὸς τὴν γῆν ἐπεσόντες ναυα-
γήσαι. καὶ τὰς πρώτας ἀπορίας τῆς εἰς τὸ θεῖον ἀσθεσίας ταύτης
10 — 381, 8 X, 227^a — 228^a, 0 252^a — 253^a,
U* 275—277, Ur CXXVII, v. Me 20s., 32 10 Xm: ἄτταλος,
Om: ἄτταλιος 13 γὰρ BW δὲ Y vulgo, μὲν γὰρ conl.
Ur, del. Be 16 βουλομένων αὐτῶν Y, corr. Ur τῶν προουσίῳ
Sch 16 βουλομένων αὐτῶν Y, corr. Ur τῶν προουσίῳ
O, corr. Om

τῶν περὶ τὸν Ἀντίφιλον, τῶν παρὰ τοῦ Προυσίου
πρεσβευτῶν, διαμαρτυρουμένων μηδὲν εἶναι τούτων, ἐτι
μᾶλλον ἠπίσταντο τὰ λεγόμενα περὶ τοῦ Προυσίου.
μετὰ δὲ τινα χρόνον ἐπιδιασφουμένης τῆς πραγμά- 5
ς τελείας, ἀμφιδόξησασα περὶ τῶν προσπιπτόντων ἢ σύγ-
κλητος ἐξεπέστειλε πρεσβευτὰς Λεύκιον Ἀπολόνιον καὶ
Γάϊον Πιστράνιον τοὺς ἐπισκεψομένους πῶς ἔχει τὰ
κατὰ τοὺς προειρημένους βασιλεῖς.

1 περὶ τὸν O* Ur, περὶ τῶν Y 3 ἠπίσταν Y, corr. Wie-
landtius l. c. 58 BW 5 ἀμφιδόξησασα Y, corr. Ur
6 ἀπολόνιον Y Hu, ἀπολόνιον Ur vulgo, v. Dittenbergerum
Hermes 1872, 282